

**CORRECTIONELE RECHTBANK ANTWERPEN, AFDELING
MECHELEN, 21 JANUARI 2015, MC1 KAMER**

De Rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Mechelen, MC1 -kamer, rechtsprekend in correctionele zaken, wijst het volgende vonnis :

Inzake van het Openbaar Ministerie

En de burgerlijke partij:

Het FEDERAAL CENTRUM VOOR DE ANALYSE VAN MIGRATIE-STROMEN,
BESCHERMING VAN DE GRONDRECHTEN EN DE STRIJD TEGEN MENSENHANDEL

Met kantoren te 1000 Brussel, Koningsstraat 138

- Vertegenwoordigd door Mr. X., advocaat, kantoorhoudende te (...)

tegen :

A.G.,

geboren te (...) (Roemenië) op (...), zelfstandige, wonende te (...), van BELGISCHE
NATIONALITEIT

- Bijgestaan door Mr. X, advocaat, kantoorhoudende te (...)

Naar deze Rechtbank verwezen door bevel van de Raadkamer.

VERDACHT VAN:

- a) om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben
- b) om, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden
- c) om, doorgiften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, dit misdrijf rechtstreeks uitgelokt te hebben

d) om, hetzij door woorden in openbare bijeenkomsten of plaatsen gesproken, hetzij door enigerlei geschrift, drukwerk, prent of-zinnebeeld, aangeplakt, rondgedeeld of verkocht, te koop geboden of openlijk tentoongesteld, het feit rechtstreeks uitgelokt te hebben.

Te (...) in het arrondissement Mechelen en/of bij samenhang elders in het Rijk, tussen 1 januari 2008 en 11 mei 2011 meermaals, op niet nader te bepalen data, ondermeer op 10 mei 2011,

Het misdrijf mensenhandel te hebben gepleegd, zijnde de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, de wisseling of de overdracht van de controle over hem teneinde deze persoon aan het werk te zetten ofte laten aan het werk zetten in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, waarbij zijn toestemming van geen belang was minstens ten aanzien van:

slachtoffers zoals vermeld in navolgend proces-verbaal 101999/2013 dd. 06/05/2013.

en:

- het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de bijzonder kwetsbare toestand waarin een persoon verkeert ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd of tengevolge van zwangerschap, ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken.
- met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door direct of indirect gebruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang.
- van de betrokken activiteit een gewoonte wordt gemaakt.

Gelet op de processtukken.

Gelet op de beschikking van de raadkamer dd. 17 januari 2014 waarbij verzachtende omstandigheden werden aangenomen voor de feiten waarop criminele straffen zijn gesteld en de beklaagde naar deze rechtbank werd verzonden.

Gehoord de burgerlijke partij in haar middelen en besluiten

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering.

Gehoord de beklaagde in zijn middelen van verdediging.

BEOORDELING OP STRAFGEBIED

I. Ontvankelijkheid van de strafvordering

Beklaagde houdt voor dat de strafvordering onontvankelijk zou zijn op grond van het principe non bis in idem.

Op grond van het non bis in idem beginsel is een tweede vervolging of berechting voor dezelfde feiten of voor feiten die in wezen dezelfde zijn verboden. Er moet gekeken worden naar de voorliggende gedraging, en niet naar de juridische kwalificatie.

Ingevolge arrest van het Hof van beroep te Antwerpen d.d. 28 maart 2013 werd beklaagde veroordeeld tot een geldboete van 29.700,00 euro waarvan 4.950,00 euro effectief voor illegale tewerkstelling (van negen werknemers) en verboden arbeidsbemiddeling, strafbaar gesteld door artikel 175 §3, eerste lid, 2° en 3° van het sociaal strafwetboek en op artikel 5,9° van het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling. De feiten dateren van de periode tussen 1 juli 2011 en 26 oktober 2011 te (...), herhaalde malen.

Beklaagde wordt in onderhavig dossier vervolgd voor mensenhandel met economische exploitatie van medemensen en tewerkstelling in mensenwaardige omstandigheden, met de verzwarende omstandigheid van het misbruiken van de kwetsbare situatie van de slachtoffers vermeld in het proces-verbaal nr. 101999/13 d.d. 6 mei 2013, met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door direct of indirect gebruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige andere vorm van dwang, waarbij van de betrokken activiteit een gewoonte wordt gemaakt (artikel 433quinquies, 3° van het strafwetboek juncto artikel 433septies, 2° en 3° van het strafwetboek). De feiten zouden zich meermaals hebben afgespeeld in de periode tussen 1 januari 2008 en 11 mei 2011, en dit in (...) en/of bij samenhang elders in het Rijk.

De rechtbank is van oordeel dat beklaagde in onderhavig dossier vervolgd wordt voor andere feiten dan deze die ten grondslag liggen aan de veroordeling van 2013.

Het betreffen twee afzonderlijke incriminatieperiodes, en feiten die voorafgaan aan deze van de veroordeling in 2013.

Tevens dient gewezen op het gegeven dat het non bis in idem beginsel niet geschonden wordt wanneer de bestanddelen van twee inbreuken in wezen niet dezelfde zijn. Bijgevolg kan voormeld beginsel niet geschonden zijn wanneer het moreel bestanddeel van beide inbreuken verschilt (Cass., 25 mei 2011, AR P.11.0199.F, www.cass.be). In onderhavig dossier is bijzonder opzet vereist voor de toepassing van artikel 433quinquies van het strafwetboek.

Bijgevolg kan beklaagde zich niet beroepen op het non bis in idem beginsel.

II. Aanpassing van de tenlastelegging

Op grond van de gegevens van het strafdossier is de rechtbank van oordeel dat de tenlastelegging als volgt dient aangepast te worden :

Te (...) in het arrondissement Mechelen en/of bij samenhang elders in het Rijk, tussen 1 januari 2008 en 11 mei 2011 meermaals, op niet nader te bepalen data, onder meer op 10 mei 2011,

Het misdrijf mensenhandel te hebben gepleegd, zijnde de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, de wisseling of de overdracht van de controle over hem teneinde deze persoon aan het werk te zetten of te laten aan het werk zetten in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, waarbij zijn toestemming van geen belang was minstens ten aanzien van

- O.D.;

- T.L.;
- P.L.;
- V.A.;
- S.I.;
- N.F.;
- H.S.;
- S.F.;
- M.G.

III. Gegrondheid van de tenlastelegging

1.

Uit het dossier blijkt dat beklaagde een eenmanszaak op zijn naam uitbaat, die o.m. actief is in de 'maatschappelijke dienstverlening met huisvesting' (nace-code (...)). Deze eenmanszaak is volgens beklaagde actief rond de dienstverlening aan Roemeense kandidaat-werknemers, die via de tussenkomst van beklaagde worden tewerkgesteld in een 15-tal tuinbouwbedrijven in de regio (...). Beklaagde zou ook zorgen voor de huisvesting van de Roemeense werknemers, die enkele maanden (doorgaans een drietal) in België wonen en werken. Daarnaast is hij zaakvoerder van twee firma's die actief zijn in tuinaanleg (V. en bvba G., die thans niet relevant zijn in onderhavig dossier).

2.

Op 10 mei 2011 vond een controle plaats door de diensten van de sociale en economische inspectie in het serrecomplex van V.E. gelegen te (...). Alsdan kwam beklaagde de identiteits- en arbeidskaarten brengen van de aanwezige Roemeense seizoenarbeiders (15 in totaal). Geen van de arbeiders was in het bezit van hun persoonlijke documenten.

Beklaagde wordt door de politie verhoord op 23 mei 2011. Hij verklaart dat hij toevallig in het bezit was van de identiteitskaarten en attesten van tewerkstelling daar hij de arbeidskaarten diende te gaan afhalen op het gemeentehuis in (...). Hij wordt gecontacteerd door de tuinders wanneer ze arbeiders nodig hebben. Hij rekent hiervoor geen kost aan de tuinders aan. Hij zou enkel een administratieve dienst/hulp aanbieden aan de Roemeense onderdanen die in België wensen te werken en dit tegen een betaling van 100,00 euro/maand plus btw, met de mogelijkheid van een meerkost van maximum 200,00 euro/maand. In de 100,00 euro is voorzien : de wekelijkse administratie en het vervoer naar de winkel (in (...)), wat elke zaterdag gebeurt. Beklaagde beschikt over een Mercedes Vito en een Citroën Boxer. De Roemenen die naar België komen zouden mondeling via andere Roemenen kennis hebben verkregen van de kosten die zij hem moeten betalen en van het inkomen dat zij zullen hebben; zij zouden hiervan een contract voorgelegd krijgen nadat zij in België gearriveerd zijn. Op datum van zijn verhoor verklaarde hij 87 Roemeense onderdanen administratief te helpen.

Er is voor hen huisvesting voorzien via de werkgevers, of bij vrienden of familie van de werknemers, maar hij verhuurt ook zelf een studio aan de (...) te Mechelen waar hij het inwonend koppel 250,00 euro/maand, exclusief de onkosten, voor vraagt (beklaagde is daarbij de onderverhuurder).

De betalingen gebeuren contant, en hij voorziet geen afschrift van betaling, tenzij het gevraagd wordt.

Per zes maanden zou hem dit een verdienste opleveren van 10.000,00 à 15.000,00 euro bruto.

Hij zou al deze zaken regelen via zijn eenmanszaak en contracten met de Roemenen opstellen in het Nederlands en in het Roemeens. Hij meldt ook dat de Roemenen zullen zeggen dat ze beklagde niets betalen, uit angst iets verkeerd te zeggen. Volgens beklagde zegt hij gewoon te vertellen hoe het is, "doch zij blijven schrik hebben niettegenstaande alles contractueel bepaald is".

Beklaagde legt de politie dan ook een voorbeeld voor van een contract dat hij met Roemeense arbeiders die van zijn diensten gebruik maken aangaat; hierin is sprake van 200,00 euro als vergoeding voor huisvesting, van 200,00 euro per tussenkomst voor vertalingen, en van een vergoeding voor transport van 200,00 euro/maand, alle bedragen exclusief btw; in dit contract genaamd 'dienstverleningsovereenkomst voor relocatie' is nergens sprake van de som van 100,00 euro per maand die beklagde naar eigen zeggen aanrekent voor zijn diensten.

3.

Op 22 en 23 september 2011 vonden een aantal gecoördineerde controles plaats in enkele tuinbouwbedrijven in (...). Hierbij werden 14 Roemeense werknemers verhoord. Uit hun verhoor is o.m. gebleken:

- dat de meeste geen huurovereenkomst noch schriftelijk contract met beklagde hebben;
- dat zij nochtans betalingen doen aan beklagde (al dan niet via een tussenpersoon) voor hun maandelijkse huur (meestal 200,00 euro/maand en per persoon, ook wanneer er meerdere personen in dezelfde woning verblijven); uit verder onderzoek blijkt dat de slaappleatsen zich situeren in nauwelijks bewoonbare panden (sommigen werden onbewoonbaar verklaard; zie verder) zonder comfort, waarbij men met velen samenwoonde in een soort 'slaaplokalen';
- wanneer de Roemenen vervoer wensen van en naar de werkplaats, dan moeten ze hiervoor 200,00 euro/maand betalen aan beklagde;
- wanneer de Roemenen willen gebruik maken van de mogelijkheid om op zaterdag naar de winkel te gaan, dan moeten ze hiervoor 100,00 euro/maand betalen aan beklagde (waarbij de winkeltijd als zeer beperkt wordt beschouwd door oor de arbeiders)^ ook voor vervoerkosten en andere zogenoemde dienstverlening dient 100,00 euro/maand betaald;
- er is ook sprake van smeergeld dat moest betaald worden, en volgens een tweetal Roemenen moeten zij 140,00 euro/maand betalen als reserveringskost voor een woning en om werkzekerheid te hebben als ze het jaar nadien terugkomen;
- ofschoon de Roemenen ontevreden zijn over de situatie, durven ze uit angst niets te zeggen omdat ze uit dezelfde streek als beklagde afkomstig zijn; er wordt ook verklaard dat als ze niet betalen, er gevolgen in Roemenië voor hun families zullen zijn (stukken 72, 81 strafdossier); er I wordt gedreigd, maar nooit rechtstreeks (stuk 150 strafdossier);
- de Roemenen wisten niet op voorhand hoeveel ze per maand aan beklagde moesten afdragen;

- ook zij die met de fiets van en naar het werk gaan, moeten 200,00 euro/maand voor het transport betalen.

(zie tevens stuk 158 e.v. strafdossier).

Volgens beklaagde is contractueel bepaald dat ze aan hem geld moeten betalen, maar op één uitzondering na verklaarden alle werknemers op 22 september 2011 dat er geen enkele overeenkomst werd ondertekend.

Uit het verhoor van enkele werknemers van een bedrijf te (...) blijkt dat zij 400,00 à 500,00 euro per maand betalen aan beklaagde voor zijn 'tussenkompst', waarbij er melding wordt gemaakt van 'smeergeld' (stuk 46 strafdossier). Wanneer zij ongeveer 1.000,00 euro verdienen (zie stuk 74 strafdossier), dan blijft er de helft van over.

Twee werknemers verklaarden dat zij 5,00 euro per overuur ontvangen, en dat hun werkgever De Wit vijf euro per overuur rechtstreeks aan beklaagde betaalt.

Uit een proces-verbaal van 17 oktober 2011 (stuk 150 strafdossier) blijkt tevens dat de politie van diverse personen vernam :

- dat de werknemers angst hebben om de waarheid te zeggen omdat ze dan hun werk in België verliezen en naar Roemenië teruggestuurd worden;
- dat er wordt bedreigd met represailles jegens hun familie in Roemenië;
- dat sommigen bereid zijn een waarheidsgetrouwe verklaring af te leggen indien beklaagde geen bedreiging meer zou vormen;
- sinds de controles in september worden er door beklaagde contracten voorgelegd die allen gedateerd zijn op 28 september 2011; op de vraag van de politie om deze te kopiëren antwoordden ze allen (op 1 persoon na) dat ze dit liever niet hebben omdat beklaagde dan kan zien dat zij hun documenten aan de politie hebben overhandigd;
- er worden door beklaagde ook facturen gegeven gedateerd op 28 september 2011 voor administratie, vertalingen, tolk en vervoer naar de winkel voor een bedrag van 100,00 euro + 21% btw.

Toen de politie op 12 oktober 2011 in de (...) mensen aan het verhoren was, kwam beklaagde omstreeks 21.05 uur aan. De aanwezige Roemenen die niet verhoord werden zijn onmiddellijk uit de woonkamer vertrokken en naar andere kamers gegaan, waarop beklaagde hen achterna gegaan is, en na een half uur vertrokken is.

Eén van de werknemers heeft (duidelijk onder druk) verzocht aan de politie om herverhoord te worden (om zijn verklaring aangaande zwarte overuren aan te passen); uit de verklaring van 8 november 2011 van deze werknemer blijkt dat op 29 oktober 2011 beklaagde naar de (...) is gekomen, waarna hij iedereen bij elkaar heeft geroepen en gezegd dat hij kopies had van alle verklaringen van de werknemers. Beklaagde had gezegd dat hij die kopies van zijn raadsman had gekregen. Beklaagde was zeer boos over de inhoud van de verklaringen (stuk 162 strafdossier).

4.

Uit het dossier blijkt verder dat beklaagde de contactpersoon is voor volgende adressen waar Roemeense arbeiders verblijven :

- (...) : de maandelijkse huur bedraagt 800,00 euro, die door beklagde wordt betaald aan de eigenaar. De eigenaar heeft geen weet van het exacte aantal personen dat in de woning verbleef; naar aanleiding van de verrichte controles heeft de eigenaar besloten om het contract, dat was opgesteld op naam van een Roemeense arbeider, op te zeggen met ingang vanaf 1 december 2011 ;
- (...) : de 2 appartementen samen worden voor 1.000,00 euro/maand gehuurd door Roemenen; contactpersoon is beklagde, die de waarborg heeft betaald; het contract staat op naam van M.M.;
- (...) : de huurprijs per appartement bedraagt 400,00 euro/maand; het contract voor bus 2 staat op naam van M.M., het andere op naam van beklagde die de huurwaarborg heeft betaald en maandelijks de huur afrekent;
- (...) : de huurprijs bedraagt 1.000,00 euro voor de twee appartementen, inclusief water; de contracten zijn opgesteld op naam van twee Roemenen, maar beklagde is de contactpersoon die ook de huur afrekent;
- (...) : contract op naam van beklagde, voor 250,00 euro/maand;
- (...) : de huurders zijn Roemenen, de huur bedraagt 250,00 euro/maand; voor sommigen betaalt beklagde de huur, anderen betalen rechtstreeks aan de eigenaar.

Er zijn nog een tiental verblijfsadressen waarvoor de huurders hun betalingen rechtstreeks met de verhuurder zouden regelen, maar waar beklagde soms wel de huur voor voorschiet (o.m. voor een pand aan de (...); stuk 400 strafdossier).

Wat betreft deze verblijfsadressen is het zo dat volgende locaties onbewoonbaar werden bevonden :

- (...) : controle door de wooninspectie (pv d.d. 22 september 2011), de toegankelijke kamers werden allen ongeschikt en onbewoonbaar bevonden; het gaat eigenlijk om een loods, waarin 5 kamers werden ondergebracht; er zijn onvakkundige elektriciteitsaansluitingen (met brandgevaar of kortsluiting), condenserend en/of doorslaand vocht al dan niet met schimmelvorming, stopcontacten met randaarding (verboden in België), gebrekkige verluchting; de huur van de bewoner voor de maanden oktober tot en met maart wordt betaald door beklagde, op voorwaarde dat de bewoner de maanden dat hij er wel is de huurprijs dubbel betaalt (2 x 140,00 euro = 280,00 euro);
- (...) : controle door de wooninspectie (pv d.d. 22 september 2011), de toegankelijke kamers werden allen ongeschikt en onbewoonbaar bevonden; het gehele gebouw vertoonde gebreken die een ernstig risico vormen op CO-gevaar, elektrocutiegevaar en brandgevaar; in verschillende plaatsen is er sprake van condenserend vocht al dan niet met schimmelvorming, niet gearde stopcontacten, te steile trappen, gebrekkige verluchting,
- (...) : werd volgens beklagde onbewoonbaar verklaard.

Het pand aan de (...) werd volgens beklagde eveneens onbewoonbaar verklaard.

5.

Beklagde verklaarde dat hij sinds 2009 met deze diensten begonnen is, en dat hij een 200-tal mensen aan tewerkstelling geholpen heeft. Wat betreft het feit dat hij eind september 2011 plots wel contracten bezorgde, stelt beklagde dat hij pas facturen geeft als hij betalingen ontvangt. Beklagde weet ook

niet waarom de arbeiders verklaarden dat ze vreesden hun job te verliezen en naar Roemenië te worden teruggestuurd als ze beklagde niet betaalden. Volgens beklagde betaalt iedereen een eerlijk bedrag voor zijn diensten.

In weerwil van de argumentatie van beklagde is deze rechtbank van oordeel dat de enige tenlastelegging op grond van de gegevens aangehaald onder nummers 1 tot en met 5 bewezen voorkomt, doch enkel voor volgende negen personen (dus niet de lijst met personen die opgesomd worden in het dossier onder stuk nummer 850) :

- O.D.;
- T.L.;
- P.L.;
- V.A.;
- S.I.;
- N.F.;
- H.S.;
- S.F.;
- M.G.;

Uit de verhoren van de Roemeense seizoenarbeiders blijkt dat beklagde, onder het mom van administratieve dienstverlening, in werkelijkheid landgenoten onder druk zet om hen, éénmaal in België gearriveerd, bedragen af te troggelen die niet in verhouding staan tot de zagezegde diensten die beklagde hen verleent. In tegenstelling tot de verklaringen van beklagde van 23 mei 2011 blijkt dat de werknemers vooraf niet op de hoogte zijn van de vergoedingen die ze moeten betalen. Ze worden hiermee maar pas geconfronteerd wanneer ze al in België zijn, waardoor ze geen keuze hebben dan te betalen, en zich te laten misbruiken.

Doorgaans gaat het om de helft van de inkomsten die ze met hun seizoensarbeid verdienen.

Omdat ze in een land zijn waar ze de taal en administratieve geplogenheden niet kennen, ver weg van hun thuisland, meestal zonder persoonlijk vervoermiddel, bevinden ze zich in een precaire sociale toestand, zodat ze bijzonder kwetsbaar zijn.

Beklagde zet mensen onder druk, dreigt hen af met represailles opzichten hun in Roemenië gebleven familie, en maakt misbruik van hun kwetsbare situatie, waardoor de meesten van hen uiteindelijk overgaan tot betaling, uit angst om hun werk te verliezen en terug naar Roemenië gestuurd te worden.

De verblijfplaatsen waar zij via beklagde in ondergebracht worden zijn ofwel officieel niet geschikt voor bewoning, minstens gaat hem om panden die elk comfort ontberen (en waarvoor de gevraagde huurprijzen veel te hoog zijn) (zie ook in die zin Luik, 9 oktober 2007, Soc. Kron., 2008, afl. 6 : het huisvesten van werknemers op de werf in volledig onbewoonbare gebouwen, met gebroken vensters, vochtsporen, zonder verwarming, noch functionerend sanitair, is een daad van mensenhandel, ook al is de verdachte niet de werkgever).

De werknemers hebben ook duidelijk angst voor beklagde. Beklagde heeft van deze praktijken een gewoonte gemaakt, gedurende meerdere jaren.

Deze gegevens in samenhang beschouwd leiden tot de vaststelling dat de Roemeense arbeiders werden tewerk gesteld in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid.

Dat de werknemers verklaarden wel in het bezit te zijn van hun identiteitsdocumenten, en dat sommigen onder hen in hun verklaring lieten uitschijnen dat ze niet bedreigd werden met de stopzetting van het contract wanneer geen betalingen verricht werden, is niet van aard om afbreuk te doen aan het voorgaande; het is immers uit de gegevens van het strafdossier duidelijk naar voor gekomen dat beklagde opzichts de seizoenarbeiders handelde vanuit een machtspositie, en dat zij schrik hadden voor hem, zodat het niet ondenkbeeldig is dat niet alle werknemers een waarheidsgetrouwe verklaring omtrent de praktijken van beklagde aflegden.

IV. Strafmaat

1.

De rechtbank houdt bij de straftoemeting rekening met de persoonlijkheid van beklagde en met de ernst van de gepleegde feiten, de duur van de feiten en het aantal slachtoffers.

De feiten zijn laakbaar en getuigen van een gebrek aan normbesef, en van een absoluut misprijzen voor de uitgebuite werknemers.

Tevens wordt rekening gehouden met de strafrechtelijke voorgaanden van beklagde.

Beklagde werd ingevolge het arrest van 28 maart 2013 van de veertiende kamer van het Hof van beroep te Antwerpen veroordeeld voor inbreuken op artikel 175 §3, eerste lid, 2° en 3° van het sociaal strafwetboek en op artikel 5,9° van het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling veroordeeld tot een geldboete van 29.700,00 euro waarvan 4.950,00 euro effectief.

Op het verzoek van beklagde om hem de gunstmaatregel van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling te verlenen wordt niet ingegaan, gelet op de ernst van de feiten.

Beklagde verzoekt om toepassing te maken van artikel 65 alinea 2 van het strafwetboek gelet op het arrest van het Hof van beroep te Antwerpen van 28 maart 2013.

De voorliggende feiten, waaromtrent de schuld van beklagde hiervoor is komen vast te staan, en welke voorafgaan aan het arrest van 28 maart 2013, vormen de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van eenzelfde misdadig opzet met de feiten welke het voorwerp waren van één in kracht van gewijsde getreden beslissing.

Bij toepassing van artikel 65 alinea 2 van het strafwetboek dient de rechtbank rekening te houden met de reeds uitgesproken straffen. De bij voormeld arrest uitgesproken straffen vormen geen voldoende bestraffing voor alle misdrijven samen.

Rekening houdend met de ernst van de feiten acht de rechtbank de hierna bepaalde bijkomende straf met gedeeltelijk uitstel passend en wettig.

Beklaagde verkeert nog wel in de voorwaarden van artikel 8/1 van de wet van 29 juni 1964, en de rechtbank acht een straf met gedeeltelijk uitstel aangewezen en hoopt dat dit een voldoende waarschuwing zal zijn voor beklagde om zich te onthouden van het plegen van strafbare feiten. Beklaagde dient te weten dat bij een veroordeling naar aanleiding van een nieuw feit in de proeftijd, het thans verleende gedeeltelijk uitstel kan worden herroepen.

2. Wat betreft de gevorderde verbeurdverklaring : a) Het Openbaar Ministerie vordert op grond van de artikelen 42,3°, 43bis en 433 novies van het strafwetboek, de verbeurdverklaring van volgende vermogensvoordelen :

- minstens 10.188,00 euro voor kalenderjaar 2009
- minstens 54.459,00 euro voor kalenderjaar 2010
- minstens 84.800,00 euro voor kalenderjaar 2011.

In acht genomen de duur van de feiten, en het aantal betrokken werknemers, die evenwel slechts een deel van het jaar in België aanwezig waren, raamt de rechtbank het vermogensvoordeel door beklagde bekomen op 25.000,00 euro ex aequo et bono.

OM DEZE REDENEN :

DE RECHTBANK :

Gelet op de artikelen :

- 11, 12, 14, 31, 32, 34, 35, 36, 40, 41 der wet van 15 juni 1935;
- 1 en 3 wet van 5 maart 1952, gewijzigd door de wet van 24 december 1993;
- 28 en 29 wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen;
- 1 en 3 programmawet van 24 december 1993;
- 2,3,4 wet 26 juni 2000;
- EU-verordening nr. 1103/97 van de Raad van 17 juni 1997 over de invoering van de euro;
- EU-verordening nr. 974//98 van de Raad van 3 mei 1998 over de invoering van de euro;
- 162, 179, 190, 194, 195, 226, 227 van het wetboek van strafvordering;
- 2, 3, 25, 40, 41, 42, 43, 433quinquies 3° van het strafwetboek;
- 8/1 wet 29 juni 1964;

door de voorzitter ter terechtzitting aangewezen;

Rechtsprekend op tegenspraak ten aanzien van beklagde:

Zegt voor recht dat de tenlastelegging dient aangepast te worden als volgt :

Te (...) in het arrondissement Mechelen en/of bij samenhang elders in het Rijk, tussen 1 januari 2008 en 11 mei 2011 meermaals, op niet nader te bepalen data, onder meer op 10 mei 2011,

Het misdrijf mensenhandel te hebben gepleegd, zijnde de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, de wisseling of de overdracht van de controle over hem teneinde deze persoon aan het werk te zetten of te laten aan het werk zetten in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, waarbij zijn toestemming van geen belang was minstens ten aanzien van

- O.D.;
- T.L.;
- P.L.;
- V.A.;
- S.I.;
- N.F.;
- H.S.;
- S.F.;
- M.G.;

Veroordeelt de beklaagde voor de aangepaste en bewezen verklaarde enige tenlastelegging tot een gevangenisstraf van 2 jaar en een geldboete van 9.000,00 EUR, verhoogd met 45 deciem en aldus gebracht op 49.500,00 EUR.

Bepaalt de duur van de gevangenisstraf waardoor de geldboete zal vervangen worden, bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek, op 3 maanden

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van dit vonnis gedurende 3 jaar zal worden uitgesteld voor wat betreft 3/4de van de hoofdgevangenisstraf en voor wat betreft 3/4de van de geldboete

Veroordeelt de beklaagde tot de kosten van de strafvordering belopend tot heden : 56,05 euro

Krachtens artikel 91, tweede lid van het K.B. van 28.12.1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd door het K.B. van 13 november 2012 wordt beklaagde veroordeeld tot betaling van de vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken van 51,20 euro.

Verplicht beklaagde bovendien tot betaling van een bedrag van 25 EUR bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders. Zegt dat dit bedrag vermeerderd wordt met 50 deciem en aldus 150 EUR bedraagt

Verklaart verbeurd op grond van art 42,3°, 43bis en 433 novies Strafwetboek:

- van een vermogensvoordeel van 25.000,00 euro.

BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

De burgerlijke vordering van het Federaal Centrum voor de analyse van migratiestromen, bescherming van de grondrechten en de strijd tegen mensenhandel

De burgerlijke vordering van het Federaal Centrum voor de analyse van migratiestromen, bescherming van de grondrechten en de strijd tegen mensenhandel, voorheen het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding, strekt ertoe :

- te akteren dat zij aanwezig is als burgerlijke partij ten overstaan van beklaagde A.G.;
- te akteren dat zij zich volledig kan aansluiten bij de rechtsvordering van het Openbaar Ministerie;
- beklaagde te veroordelen tot betaling van een morele schadevergoeding van 1,00 euro, te vermeerderen met de gerechtelijke renten en de kosten, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding te bepalen door de rechtbank in billijkheid en als naar recht.

Het Federaal Centrum voor de analyse van migratiestromen, bescherming van de grondrechten en de strijd tegen mensenhandel heeft als wettelijke opdracht de bestrijding van mensensmokkel en mensenhandel.

De feiten onder de enige tenlastelegging betreffen feiten van mensenhandel.

De rechtbank is van oordeel dat de schade geleden door het Federaal Centrum voor de analyse van migratiestromen, bescherming van de grondrechten en de strijd tegen mensenhandel louter moreel is, en dat deze kan worden begroot op 1,00 euro in hoofdsom, te vermeerderen met de gerechtelijke intresten aan de wettelijke intrestvoet zoals hierna bepaald.

OM DEZE REDENEN :

DE RECHTBANK :

Verklaart de burgerlijke vordering van het Federaal Centrum voor de analyse van migratiestromen, bescherming van de grondrechten en de strijd tegen mensenhandel ontvankelijk en gegrond als volgt :
Veroordeelt beklaagde tot betaling aan het Federaal Centrum voor de analyse van migratiestromen, bescherming van de grondrechten en de strijd tegen mensenhandel van een morele schadevergoeding van één euro (1,00 euro), te vermeerderen met de gerechtelijke intresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf heden tot op datum van integrale betaling, en tot betaling van de gedingkosten, in hoofde van het Federaal Centrum voor de analyse van migratiestromen, bescherming van de grondrechten en de strijd tegen mensenhandel begroot op 165,00 euro rechtsplegingsvergoeding;

Houdt de overige burgerlijke belangen ambtshalve aan.

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting op 21 januari 2015

Aanwezig :

- X, rechter, voorzitter van de kamer;
- X, rechter;
- X, plaatsvervangend rechter;
- het lid van het Openbaar Ministerie vermeld in het P.V. van de terechtzitting ;
- X, griffier.